

УДК 373.2:796.035]:001.895
DOI: 10.24144/2524-0609.2026.58.153-156

Левінець Наталія Валентинівна

кандидат педагогічних наук, доцент
старший науковий співробітник відділу дошкільної освіти
Інститут педагогіки НАПН України м.Київ, Україна
fasantaliya@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-5191-4940>

Лохвицька Любов Василівна

кандидат педагогічних наук, професор
професор кафедри психології і педагогіки дошкільної освіти та соціальної педагогіки і соціальної роботи
Університет Григорія Сковороди в Переяславі м.Переяслав, Україна
lokhvytska@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0001-6852-5477>

ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМИ ПРОЄКТАМИ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧОГО СПРЯМУВАННЯ В СИСТЕМІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Анотація. Обґрунтування інноваційних моделей управління соціальними проєктами фізкультурно-оздоровчого спрямування в системі дошкільної освіти передбачає пошук нових ефективних інструментів у забезпеченні її якості. Головна мета полягала в аргументації потреби впровадження інноваційних моделей управління соціальними проєктами з фізкультурно-оздоровчої діяльності в дошкільній освіті (мережеві, проєктно-орієнтовані, цифрові, кризово-адаптивні) та визначенні їх сутності. Для її реалізації використано комплекс теоретичних методів: аналіз і синтез, конкретизація, метод систематизації, узагальнення, прогнозування. За результатами проведеного дослідження схарактеризовано особливості таких інноваційних моделей, що належать до групи проєктних: мережева – ґрунтується на кластеризації закладів та горизонтальних партнерських зв'язках, забезпечуючи об'єднання ресурсів, досвіду, інноваційних практик та сприяє координації дій між її учасниками; проєктно-орієнтована – забезпечує реалізацію фізкультурно-оздоровчих програм через структуровані етапи, формуючи міждисциплінарну взаємодію, що сприяє прозорості процесів, своєчасній корекції впливів, обміну успішними практиками та створенню цілісної дієвої системи; цифрові – інтегрують цифрові технології для координації, моніторингу та адаптації, створюючи платформи прозорої взаємодії; кризово-адаптивні – забезпечують гнучке реагування на непередбачувані умови шляхом швидкої перебудови структури, перерозподілу ресурсів та корекції планів, формуючи адаптивні стратегії. Система дошкільної освіти потребує інтеграції ієрархічної та проєктної моделей, що забезпечує динамічність, інноваційність і розвиток партнерських ініціатив у фізкультурно-оздоровчій діяльності.

Ключові слова: управління, інноваційні моделі, соціальні проєкти, фізкультурно-оздоровча діяльність, заклади дошкільної освіти.

Вступ. В умовах сучасних викликів, за яких функціонує дошкільна освіта, турбота про здоров'я дітей стає пріоритетом державної політики та суспільного розвитку. Зростання впливу негативних чинників (гіподинамія, стреси, безпекові обмеження, цифрова залежність тощо) на розвиток особистості актуалізує потребу пошуку нових управлінських рішень, які забезпечать ефективну реалізацію соціальних проєктів фізкультурно-оздоровчого спрямування. Інноваційні моделі управління інтегрують освітні, медико-профілактичні та соціальні ресурси у формуванні культури здоров'я особистості з раннього віку. Це зумовлює застосування системного підходу, що враховує міждисциплінарність та партнерську взаємодію. Інноваційні моделі управління, які поєднують освітні технології, інформаційні інструменти та соціальну роботу, забезпечують ефективність програм, орієнтованих на підвищення рухової активності, психоемоційної стабільності та соціальної адаптації дітей.

Впровадження інноваційних моделей управління соціальними проєктами фізкультурно-оздоровчого спрямування має значний науково-практичний потенціал, оскільки це не лише оптимізує управлінські процеси, а й створює умови для оптимального функціонування розвивального здоров'язбережувального середовища в закладах дошкільної освіти. Як наслідок підвищується розвиток соціальної відповідальності, зміцнюється партнерство між закладами освіти, родиною та громадою, що узгоджується зі стратегічними завданнями сталого розвитку суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання впровадження інноваційних моделей задля поліпшення процесу управління соціальними проєктами перебуває в площині вивчення багатьох закордонних і українських учених: J.Noey et al. [7], Y.Mora et al. [9], Г.Лопушняк і А.Василик [1], Н.Синюк і О.Кравчук [2], І.Туболец [3] та ін. Наголошується, що серед важливих векторів пошуку ефективного забезпечення суспільних запитів є усвідомлення сутності практики управління соціальними проєктами та застосування щодо їх реалізації інноваційних моделей. Передусім, це охоплює ті нові системи, що становлять концептуальний та методологічний інструмент у підвищенні якості життя різних категорій населення [3]. Такими, до прикладу, визначено: модель подвійного процесу [7], цифровізацію соціальної сфери, використання Agile-методологій та гібридні моделі управління [2]. При цьому важливо враховувати особливості соціальних проєктів, що різняться спрямованістю мети реалізації [1]. Суттєвою ознакою є визначення потреб адресантів і формування управлінської стратегії соціального проєкту для досягнення синергетичного ефекту. Своєю чергою, це сприяє інтеграції управлінських практик, що ґрунтуються на соціальному партнерстві, міжгалузевій взаємодії, адаптивності і гнучкості [2].

Науковий доробок А.МсГован [8], N.Moskalenko et al. [10], A.Ramos-Pla та L.Fornons Casol [11], Y.Ye [12], Н.Черепаня і Н.Русин [2] та ін. акцентує увагу, що чільне місце в дошкільній освіті

має належати розробці, плануванню і впровадженню соціальних проєктів, що стосуються фізкультурно-оздоровчої діяльності і становлять синтезованість сфер освіти, медицини та громади. Зазначене зумовлено потребами забезпечення здоров'язбереження дітей і посилення ефективності фізичного виховання із врахуванням соціального контексту.

Результати аналізу дають підстави стверджувати, що зазначений аспект дослідження розглядається через призму застосування традиційних підходів і не враховується взаємозв'язок освітньої і медичної галузей у розвитку дитини. Мають місце труднощі в реалізації змішаних проєктів та відсутність міждисциплінарної інтеграції [11]. Фізичне виховання і охорона здоров'я на етапі дошкільного дитинства мають фундаментальне значення для підтримки здорового способу життя та всебічного розвитку маленьких громадян, що в подальшому вплине на благополуччя громади [12].

Зважаючи на сучасні виклики в контексті різних аспектів здоров'я дітей та їх соціальну адаптованість, як підкреслили Н.Сai [5], I.Danylchenko et al. [6], важливо застосовувати міждисциплінарний підхід, здійснювати пошук ефективних шляхів і застосовувати інновації в дошкільній освіті. Однією з них є впровадження нових моделей управління фізкультурно-оздоровчою діяльністю в закладах дошкільної освіти, оптимізація розподілу ресурсів, забезпечення соціального партнерства в реалізації проєктної роботи.

Метою статті є обґрунтування потреби застосування інноваційних моделей у здійсненні управління соціальними проєктами, що передбачають поліпшення фізкультурно-оздоровчої діяльності в системі дошкільної освіти і окреслення сутності таких провідних: мережеві, проєктно-орієнтовані, цифрові та кризово-адаптивні.

Методи дослідження. Для реалізації поставленої мети використовувався комплекс теоретичних методів: аналіз і синтез – у ході вивчення науково-джерельної бази з питань управління соціальними проєктами, застосування інноваційних моделей та поліпшення фізкультурно-оздоровчої діяльності в закладах дошкільної освіти; конкретизація – для виокремлення інноваційних моделей; метод систематизації – для опису сутності і особливостей впровадження інноваційних моделей управління соціальними проєктами як цілісних систем у дошкільній освіті; узагальнення – у формулюванні висновків щодо отриманих результатів проведеного дослідження на основі визначеної мети; прогнозування – в означенні перспектив подальшого наукового пошуку для збагачення освітнього контенту.

Виклад основного матеріалу. Сучасні виклики, у яких функціонує система дошкільної освіти, зумовлюють перехід від ієрархічної моделі управління до проєктної. Вона забезпечує динамічність та інноваційність, проте вимагає високого рівня координації учасників проєкту, має ризик нестабільного фінансування та залежить від партнерських домовленостей. Тому найбільш виваженим у практиці фізкультурно-оздоровчих проєктів у системі дошкільної освіти є поєднання цих двох підходів: використання ієрархічної моделі для гарантування стандартів і безпеки та проєктної – для розвитку нових форм роботи й партнерських ініціатив.

Інноваційні моделі управління соціальними проєктами фізкультурно-оздоровчого спрямування ґрунтуються на комплексному підході, адже вони поєднують освітні, соціальні та оздоровчо-профілактичні аспекти, створюючи цілісну систему підтримки розвитку дитини. Це дозволяє розширити проєктну мо-

дель і замінити ієрархічну в ситуаціях, коли потрібні швидкість, інноваційність та стійкість до кризових явищ. Сучасні управлінські механізми забезпечують ефективну реалізацію таких проєктів, дозволяють залучати додаткові ресурси, підтримувати партнерство та впроваджувати зміни швидше, оперативно реагуючи на наслідки криз в освітній сфері. В управлінській практиці набувають поширення мережеві, проєктно-орієнтовані, цифрові та кризово-адаптивні моделі, що дозволяє гнучко реагувати на потреби вихованців та запити батьків.

Ґрунтуючись на науково-методологічному розумінні мережування як систематизованого процесу організації та розвитку зовнішніх і внутрішніх зв'язків між людьми, групами чи організаціями, що функціонують як «вузли» єдиної структури. У системі дошкільної освіти *мережеві моделі управління* передбачають створення кластерів закладів, які спільно реалізують фізкультурно-оздоровчі програми, що базуються на горизонтальних зв'язках, партнерствах та децентралізованій координації. Це дозволяє об'єднувати ресурси, досвід та інноваційні практики декількох закладів, формуючи єдине освітньо-оздоровче середовище. Кластери забезпечують координацію дій між педагогами, медичними працівниками та соціальними партнерами. Завдяки мережевій взаємодії заклади дошкільної освіти оперативно впроваджують інновації, підвищують якість методичного супроводу та проводять спільні заходи, що формує стійку систему підтримки фізичного розвитку та здоров'я дітей, засновану на соціальному партнерстві та солідарній відповідальності.

Проєктно-орієнтована модель розглядається як сучасна управлінська технологія, що забезпечує реалізацію фізкультурно-оздоровчих програм через чітко структуровані етапи: планування, виконання, моніторинг та оцінювання результатів. Основною одиницею є проєкт з визначеними цілями, ресурсами і термінами, тобто акцентується увага на результативності та управлінні портфелем проєктів. На етапі планування визначаються конкретні цілі, наприклад, забезпечення умов для оптимальної рухової активності дітей або формування в них навичок здорового способу життя. Це гарантує прозорість і розуміння всіма залученими до реалізації проєкту сутності його здійснення. Впровадження проєкту передбачає створення команд/груп, до складу яких доєднуються вихователі, інструктори з фізичної культури, психологи, медичні працівники, представники батьківської громади та соціальні партнери. Така міждисциплінарна взаємодія має значний потенціал у розробці комплексних програм, що охоплюють не лише тілесну складову, а й соціально-психологічну підтримку. Моніторинг та оцінювання результатів здійснюються на основі систематичних спостережень, використання комплексу верифікованих діагностичних процедур. Це сприяє своєчасній корекції освітньо-оздоровчих впливів, визначенні ефективних засобів та методів, й застосуванні між закладами обмінними успішними практиками. Як результат формується дієва система фізкультурно-оздоровчої діяльності, яка підвищує якість дошкільної освіти та зміцнює соціальну взаємодію між закладами освіти, медичними установами та громадою.

Цифрові моделі управління соціальними проєктами фізкультурно-оздоровчого спрямування інтегрують можливості цифрових технологій для координації, прогнозування, моніторингу та адаптації до змін. Ця модель передбачає створення цифрових платформ, де заклади дошкільної освіти, медичні установи, батьківська громада, місцева влада, соціально

відповідальний бізнес та громадські організації можуть обмінюватися потрібною інформацією (даними, планами, результатами тощо). Це забезпечує прозорість управлінських процесів, оперативність прийняття рішень і можливість інтеграції різних форм діяльності в єдину систему. Ресурси цифрової моделі управління дозволяють моніторити стан здоров'я дітей у реальному часі, координувати проведення фізкультурного дозвілля та оздоровчих заходів, організувати консультації і тренінги у дистанційному форматі, а також ефективно управляти фінансовими та матеріальними ресурсами. Вони формують мережу взаємодії між партнерами, у якій кожен має доступ до актуальної інформації і може оперативно реагувати на зміни в поетапній реалізації плану соціального проєкту, що створює більш гнучку, інтегровану та стійку модель.

Кризово-адаптивні моделі управління орієнтовані на гнучке реагування у складних і непередбачуваних умовах та випередження ризиків. Вони передбачають створення механізмів швидкої перебудови структури управління, перерозподілу ресурсів та корекції планів залежно від кризової ситуації. Фундаментальне значення у цій моделі має міжсекторальна взаємодія: партнери спільно формують адаптивні стратегії, що дозволяють підтримувати безперервність фізкультурно-оздоровчої роботи з дітьми у періоди нестабільності.

Отже, ієрархічна модель є статичною, вертикальною і орієнтованою на контроль, а проєктна модель – динамічна, тимчасова і спрямована на результат. До її різновидів належать: мережеві, проєктно-орієнтовані, цифрові та кризово-адаптивні, що є сучасними

трансформаціями і поєднують гнучкість мережевих зв'язків, технологічну підтримку та адаптивність до ризиків.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Інноваційні моделі управління соціальними проєктами фізкультурно-оздоровчого спрямування у діяльності закладів дошкільної освіти демонструють перехід від домінування ієрархічної системи на користь гнучкого проєктно-орієнтованого підходу. Це забезпечує партнерську та ресурсну синергію у реалізації фізкультурно-оздоровчих програм та формуванні стійких соціальних практик.

Мережеві, проєктно-орієнтовані, цифрові та кризово-адаптивні моделі дозволяють оперативно реагувати на сучасні виклики, задовольняти потребу дітей зростати у безпечному та здоровому середовищі. Використання цифрових інструментів забезпечує прозорість моніторингу, аналітику результатів та прогнозування ризиків, а кризово-адаптивні механізми сприяють гнучкому переформатуванню проєктів відповідно до змінених умов. Вони формують нову парадигму, у якій системоутворювальним є поєднання науково обґрунтованих підходів, практичної орієнтації та соціального партнерства. Це створює умови для сталого розвитку закладів дошкільної освіти, підвищення якості освітньої діяльності та збереження і зміцнення здоров'я дітей як стратегічного ресурсу суспільства. Перспективи подальших досліджень вбачаються в розробці методик оцінювання ефективності впровадження інноваційних моделей у практику управління соціальними проєктами, що реалізуються з метою поліпшення фізкультурно-оздоровчої діяльності в системі дошкільної освіти.

Конфлікт інтересів. Автори підтверджують відсутність фінансових, особистих чи інших інтересів, що можуть розглядатися як потенційний конфлікт інтересів щодо публікації цієї статті.

Фінансування. Дослідження виконане за відсутності фінансової підтримки з боку будь-яких організацій.

Доступність даних. Це дослідження не передбачає використання додаткових наборів даних.

Використання штучного інтелекту. Інструменти штучного інтелекту не використовувались при написанні цієї статті.

Список використаної літератури

1. Лопушняк Г.С., Василик А.В. Концептуальні основи управління соціальними проєктами. *Актуальні проблеми економіки*. 2024. Вип.4 (274). С.210–220. <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2024-1-274-210-220>
2. Синок Н. В., Кравчук О. А. Особливості управління соціальними та інформаційно-технологічними проєктами в сучасних умовах. *Соціальна робота та психологія: освіта і наука*. 2025. Вип 2. С.63–71. <https://doi.org/10.32782/3041-1351/2025-2-11>
3. Туболець І.І. Інноваційні соціальні проєкти як концептуальний інструмент вирішення соціальних проблем. *Інвестиції: практика та досвід*. 2024. Вип.12. С.124–129. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.12.124>
4. Черепаня Н.І., Русин Н.М. Педагогічні умови організації фізкультурно-оздоровчої роботи в закладах дошкільної освіти. *Інноваційна педагогіка*. 2021. Вип.34 (1). С.161–165. <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2021/34-1.30>
5. Cai H. Innovation-Driven Development Strategy of Preschool Education in the Internet+ Era. *International Journal of Web-Based Learning and Teaching Technologies*. 2024. Vol.19 (1). <https://doi.org/10.4018/IJWLTT.337601>
6. Danylchenko I., Karpenko O., Chepil M., Vakolia Z., Vrochynska, L. Innovation of the Educational Process in Early Childhood Education Institutions. *Journal of Curriculum and Teaching*. 2023. Vol.12 (2). P.38–46. <https://doi.org/10.5430/jct.v12n2p38>
7. Hoey J., MacKinnon N. J., Schröder T. Denotative and connotative management of uncertainty: A computational dual-process model. *Judgment and Decision Making*. 2021. Vol.16 (2). P.505–550. <https://doi.org/10.1017/S1930297500008652>
8. McGowan A. L., Chandler M. C., Gerde H. K. Infusing Physical Activity into Early Childhood Classrooms: Guidance for Best Practices. *Early Childhood Education Journal*. 2024. Vol.52. P.2021–2038. <https://doi.org/10.1007/s10643-023-01532-5>
9. Mora Y. L., Klein O., Leys C., Smeding A. External validity of social psychological experiments is a concern, but these models are useful. *Behavioral and Brain Sciences*. 2022. Vol.45. E84. <https://doi.org/10.1017/S0140525X21000753>
10. Moskalenko N., Matsola K., Sydorchuk T., Lavrova L., Savchenko V. Directions for improving the system of preschool physical education in Ukraine. *Sportyvnyi Visnyk Prydniprovia*. 2025. Vol.2. P.82–91. <https://doi.org/10.32540/2071-1476-2025-2-082>
11. Ramos-Pla A., Fornons Casol L. Health Education in Early Childhood Education: A Systematic Review of the Literature. *Societies*. 2025. Vol.15 (4). Art.106. <https://doi.org/10.3390/soc1504106>
12. Ye Y. Implementation Path and Experience Enlightenment of Collaborative Governance of Early Childhood Physical Education in North Rhine-Westphalia, Germany. *Open Journal of Social Sciences*. 2024. Vol.12. P.470–481. <https://doi.org/10.4236/jss.2024.123030>

References

1. Lopushnyak, G.S., & Vasylyk, A.V. (2024). Kontseptualni osnovy upravlinnia sotsialnymy proiektamy [Conceptual foundations of the social projects management]. *Aktualni problemy ekonomiky – Actual problems of economics*, 4 (274), 210–220. <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2024-1-274-210-220> [in Ukrainian].

2. Synyuk, N.V., & Kravchuk, O.A. (2025). Osoblyvosti upravlinnia sotsialnymy ta informatsiino-tehnolohichnymy proiektamy v suchasnykh umovakh [Peculiarities of management of social and information technology projects in modern conditions]. *Sotsialna robota ta psykholohiia: osvita i nauka – Social work and Psychology: Education and Science*, 2, 63–71. <https://doi.org/10.32782/3041-1351/2025-2-11> [in Ukrainian].
3. Tubolets, I.I. (2024). Innovatsiini sotsialni proiekty yak kontseptualnyi instrument vyrishennia sotsialnykh problem [Innovative social projects as a conceptual tool for solving social problems]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, 12, 124–129. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.12.124> [in Ukrainian].
4. Cherepanya, N.I., & Rusyn, N.M. (2021). Pedahohichni umovy orhanizatsii fizkulturno-ozdorovchoi roboty v zakladakh doshkilnoi osvity [Pedagogical conditions of organization of physical and health work in preschool education institution]. *Innovatsiina pedahohika – Innovative pedagogy*, 34 (1), 161–165. <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2021/34-1.30> [in Ukrainian].
5. Cai, H. (2024). Innovation-Driven Development Strategy of Preschool Education in the Internet+ Era. *International Journal of Web-Based Learning and Teaching Technologies*, 19 (1). <https://doi.org/10.4018/IJWLTT.337601>
6. Danylchenko, I., Karpenko, O., Chepil, M., Vakolia, Z., & Vrochynska, L. (2023). Innovation of the Educational Process in Early Childhood Education Institutions. *Journal of Curriculum and Teaching*, 12 (2), 38–46. <https://doi.org/10.5430/jct.v12n2p38>
7. Hoey, J., MacKinnon, N.J., & Schröder, T. (2021). Denotative and connotative management of uncertainty: A computational dual-process model. *Judgment and Decision Making*, 16 (2), 505–550. <https://doi.org/10.1017/S1930297500008652>
8. McGowan, A.L., Chandler, M.C., & Gerde, H.K. (2024). Infusing Physical Activity into Early Childhood Classrooms: Guidance for Best Practices. *Early Childhood Education Journal*, 52, 2021–2038. <https://doi.org/10.1007/s10643-023-01532-5>
9. Mora, Y.L., Klein, O., Leys, C., & Smeding, A. (2022). External validity of social psychological experiments is a concern, but these models are useful. *Behavioral and Brain Sciences*, 45, e84. <https://doi.org/10.1017/S0140525X21000753>
10. Moskalenko, N., Matsola, K., Sydorchuk, T., Lavrova, L., & Savchenko, V. (2025). Directions for improving the system of preschool physical education in Ukraine. *Sportyvnyi Visnyk Prydniprov'ia – Prydniprov'ia Journal of Sports Science*, 2, 82–91. <https://doi.org/10.32540/2071-1476-2025-2-082>
11. Ramos-Pla, A., & Fornons Casol, L. (2025). Health Education in Early Childhood Education: A Systematic Review of the Literature. *Societies*, 15 (4), 106. <https://doi.org/10.3390/soc15040106>
12. Ye, Y. (2024) Implementation Path and Experience Enlightenment of Collaborative Governance of Early Childhood Physical Education in North Rhine-Westphalia, Germany. *Open Journal of Social Sciences*, 12, 470–481. <https://doi.org/10.4236/jss.2024.123030>

Рукопис надійшов: 03.03.2026

Перше рішення: 03.04.2026

Доопрацьовано (раундів: 1): 05.04.2026

Прийнято до друку: 21.04.2026

Опубліковано онлайн: 30.04.2026

Levinets Natalia

PhD in Pedagogical Sciences, Associate Professor
Senior Researcher of the Preschool Education Department
Institute of Pedagogy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Kyiv, Ukraine

Lokhvytska Liubov

PhD in Pedagogical Sciences, Professor
Professor at the Department of Psychology and Pedagogy of Preschool Education and Social Pedagogy and Social Work
Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav, Pereiaslav, Ukraine

INNOVATIVE MODELS FOR MANAGING SOCIAL PROJECTS IN THE FIELD OF PHYSICAL CULTURE AND HEALTH IN THE PRESCHOOL EDUCATION SYSTEM

Abstract. The justification of innovative models for managing social projects in the field of physical culture and health in the preschool education system involves the search for new, effective tools to ensure its quality. The main goal was to substantiate the need to implement innovative models of social project management in physical education and health activities in preschool education (network-based, project-oriented, digital, crisis-adaptive) and to determine their essence. A set of theoretical methods was used to implement it: analysis and synthesis, specification, systematisation, generalisation, and prediction. Based on the results of the study, the characteristics of the following innovative models belonging to the project group are described: network-based – based on the clustering of institutions and horizontal partnerships, ensuring the pooling of resources, experience and innovative practices, and facilitating coordination between its participants; project-oriented – ensures the implementation of physical education and health programmes through structured stages, developing interdisciplinary interaction that promotes transparency of processes, timely correction of influences, exchange of successful practices and the development of a comprehensive effective system; digital – integrates digital technologies for coordination, monitoring and adaptation, creating platforms for transparent interaction; crisis-adaptive – ensures flexible response to unpredictable conditions through rapid restructuring, resource reallocation and plan correction, developing adaptive strategies. The preschool education system needs to integrate hierarchical and project-based models, which will ensure dynamism, innovation, and the development of partnership initiatives in physical education and health activities. The development of methods for assessing the effectiveness of implementing innovative models in the practice of managing social projects aimed at improving physical education and health activities in the preschool education system will be a prospect for further research.

Keywords: management, innovative models, social projects, physical education and health activities, pre-school education institutions.